

ESZMÉK – GONDOLATOK

Magától értetődővé, közvéleménnyé kell tennünk azt a magától értetődő gondolatot, hogy egyáltalán nem mehet értelmiségi számba az, aki anyanyelvén nem tudja magát hibátlanul kifejezni. (Szabédi László)

Egy mesterségére, üzleti hírnevére valamit is tartó iparos szerszáma tisztán csillogva veri vissza a napfényt, amikor a mester használni akarja; hogyne kellene tehát ragyognia a tisztaságtól annak a nyelvnek, amelyet mindennapi beszédünkben vagy írói foglalkozásunk közben drága eszközként magunk használunk! (Szabó T. Attila)

Az írás és a beszéd módja mindenkit leleplez. Jól beszélni és írni magyarul, ez tehát igazából: jellemkérdés. (Illyés Gyula)

Az ún. magas kultúra sem pótolja a viselkedéskultúrát. Hányadán is állunk ezzel a kultúrával: erről sokat elárul beszéd közben az ember. A kultúrált ember minden esetben udvariasan beszél. Beszéljünk helyesen, szépen. Ha nem megy, meg kell tanulnunk. Műveltségünk ezzel kezdődik.

(Tar Károly)

A nyelvhez való viszonyunk olyan, mint a gyermekeinkhez való viszonyunk. Érte is küzdünk, vele is küzdünk – és mégis elfogultan szeretjük. (Sinkó Zoltán)

A tudományos felfogás szerint nincs semmiféle rangkülönbség a nyelvek között. Minden nyelv a természet, az emberi lélek csodálatos műve... Nem hirdetjük, hogy a mienk a legszebb, a legkülönb... Édesanyánkról se mondjuk, hogy ő a legszebb asszony az asszonyok között. Nem mérjük sem a szépségversenyek győzteseihez, sem a mozicsillagokhoz. Ez illetlenség volna és ízléstelenség.

Csak azt mondhatjuk róla, hogy ő az egyetlen, hogy ő az édesanyánk, s azért szeretjük. (Kosztolányi Dezső)

Az anyanyelv nem pusztán az emberek közötti érintkezés eszköze, jelentősége nemcsak gyakorlati, hanem hagyományaink közvetítője, egyéniségünk, gondolkodásunk, lelkiségünk hordozója s egyben tükörképe is.

(Szabó Ilona)

Az egészséges nemzetiségnek pedig egy főkísérője a nemzeti nyelv, mert míg az fennmarad, a nemzet is él, bármi sínylődve is sokszor – mint erről

számos a példa –, de ha az egyszer elnémul, akkor csak gyászfűt terem a hon, mely a voltakért szomorúan eregeti földre csüggeteg lombjait.

(Széchenyi István)

Erős várunk a nyelv. (Illyés Gyula)

A legfrappánsabb összehasonlítást – amit csak el lehet képzelni – a nyelv működése és egy sakkjátzsma között tehetnénk.

A hasonlat csak egy ponton hibás: a sakkjátékos szándékosan viszi végbe az elmozdítást és gyakorol hatást a rendszerre; a nyelvben viszont semmi sincs előre megfontolva; a figurái spontán és véletlen módon mozdulnak el – vagy inkább: változnak meg... (Ferdinand de Saussure)

Nyelv nélkül nem képzelhető bölcsészeti, sőt egyáltalában emberi tudat, s azért lehetetlen, hogy a nyelvet tudatosan alkották. Mégis, mennél jobban belehatolunk a nyelvbe, annál világosabban látjuk, hogy mélysége a legtudatosabb alkotását is messze túlhaladja. Úgy járunk a nyelvvel, mint az organikus lényekkel általában: azt hisszük, vaktában szülemenek, s mégsem tagadhatjuk képződésükben a bölcs célszerűséget. (Schelling)

Az idegen szó dédelgetése nem szókincsbeli gazdagodást, hanem éppen ellenkezőleg, szegényedést jelent. Egy sereg magyar szót hagyunk figyelmen kívül, mikor idegen szót használunk. (Szabó T. Attila)

Nyelvünk legfőbb baja az idegen hatás befogadására való nagy készségünk... Azt a szellemi tunyaságunkat fájjalom, hogy sokszor nem a magunk nyelvén gondolkozunk, amely rendkívül gazdag, és a legnagyobb finomságok kifejezésére is alkalmas. (Szinnyei József)

A nyelvkincs egyúttal gondolatkincs. Akinek több szava van, több ismerete van. Sőt, mivel a rokon értelmű szavak sohasem egyértelműek, akinek több szava van egy dologra, több gondolata is van róla. (Babits Mihály)

Nemcsak a gondolkodás hat vissza a nyelvre, hanem a nyelvtudás is visszahat a gondolkodásra. (Kosztolányi Dezső)

Az anyanyelvet valóban el lehet felejteni. De nemcsak külföldön, idegen nyelvek uralkodó légkörében vagy szomszédságában – el lehet felejteni idehaza is. Ha nem arra használjuk, amire való, a nyelv meghanyatlik. Ha nem azt fejezzük ki vele, s ha nem a legsürgetőbb, legizzóbb álmainkat bizzuk rá, elsorvad, mint szerelem híján élő nők. (Csoóri Sándor)

Egyházi Képviselő Tanács

Egyházi Képviselő Tanács február 3-án tartott rendkívüli ülést, amelyen a lelkészek javadalmazását tárgyalták meg. Első negyedévi rendes ülését március 23-án tartotta. Az ülésen a lelkészképzéssel kapcsolatos ügyeket tárgyalták meg, jelentés hangzott el a Testvéregyházközi Tanács üléséről, elhangzott Pálfi Domokos brassói énekesz javaslatára egyházunk orgonáinak számbavételéről, előterjesztés történt a pénzügyi ellenőri állás betöltéséről, előterjesztés hangzott el a püspöki javadalmazás rendezése tárgyában, előterjesztésre kerültek az Egyházi Nyugdíjintézet kérdései, megtárgyalták a valláserkölcsi neveléssel kapcsolatos kérdéseket, valamint megtárgyalásra kerültek egyházunk gazdasági-pénzügyi kérdései.

Esperesek és egyházköri jegyzők január 13-án közös ülésen tárgyalták meg és készítették el a 2000. évi ülésezési tervet.

Június 16-án az Egyházi Képviselő Tanács rendkívüli ülést tartott, amelyen elhatározta a torockószentgyörgyi Rudnyánszky ház megvásárlását.

Július 6-án tartotta a II. negyedévi, szeptember 28-án III. évnegyedi és november 16-án a IV. évnegyedi rendes ülését.

Lelkészköri értekezletek

Március 6-14. között tartották meg az I. évnegyedi lelkészköri értekezleteket a következők szerint: kolozs-tordai egyházköriben március 6-án Kolozsváron, a marosi egyházköriben március 14-én Nyárádszentlászlón, a kükküllői egyházköriben március 13-án Dicsőszentmártonban, a székelykeresztúri egyházköriben március 7-én Székelykeresztúron, a székelyudvarhelyi egyházköriben március 8-án Székelyudvarhelyen, a háromszék-felsőfehéri egyházköriben március 9-én Brassóban. Az értekezleteken Fóris F. Rita tanügyi előadótanácsos: A valláserkölcsi nevelés helyzete kérdőíves felmérés alapján és Pap Mária szentivánlaborfalvi lelkész tartott előadást: Ember a hatalomban címen.

A II. évnegyedi lelkési értekezleteket június 5–15. között tartották meg. Az értekezleteken dr. Csanády András és Pap Mária tartottak előadást. A kolozs-tordai egyházköriben június 5-én Mészkon, a marosi köriben június 14-én Szovátán, a kükküllői egyházköriben június 8-án Medgyesen, a székelykeresztúri egyházköriben június 6-án Székelykeresztúron, a székelyudvarhelyi egyházköriben június 7-én Homoródszentmártonban, a háromszék-felsőfehéri egyházköriben június 15-én Brassóban. Az értekezleteken egyházi